

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἴόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡρώδη τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἐζοῦσε κάποιος ἱερεὺς, ὀνομαζόμενος Ζαχαρίας, ἀπὸ τῆν τάξιν τοῦ Ἀβιά καὶ εἶχε γυναῖκα ἀπὸ τὰς ἀπογόνους τοῦ Ἀαρῶν, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα ἦτο Ἐλισάβετ. Ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διότι ἐζοῦσαν ἀμεμπτον βίον σύμφωνα πρὸς ὅλας τὰς ἐντολὰς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Κυρίου. Δὲν εἶχαν ὅμως παιδί, διότι ἡ Ἐλισάβετ ἦτο στείρα

καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο προχωρημένης ἡλικίας.

Συνέβη δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελέσεως τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς τάξεώς του, νὰ πέσῃ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατικῆς ὑπηρεσίας, ὁ κληρὸς νὰ θυμιάσῃ καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Ὁλόκληρον δὲ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσευχότανε ἔξω κατὰ τὴν ὥρα τοῦ θυμιάματος. Τότε ἐμφανίσθη εἰς αὐτὸν ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἔστεκότανε εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἑτεράχθη ὁ Ζαχαρίας, ὅταν τὸν εἶδε καὶ τὸν κατέλαβε φόβος.

Τοῦ εἶπε δὲ ὁ ἄγγελος, «Μὴ φοβᾶσαι, Ζαχαρία, διότι ἡ προσευχή σου ἔχει εἰσακουσθῆ καὶ ἡ γυναῖκά σου ἡ Ἐλισάβετ θὰ σοῦ γεννήσῃ υἱὸν καὶ θὰ τὸν ὀνομάσῃς Ἰωάννην, καὶ θὰ σοῦ εἶναι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις καὶ πολλοὶ θὰ χαροῦν διὰ τὴν γέννησίν του, διότι θὰ εἶναι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Κρασί καὶ οἶνοπνευματώδη ποτὰ δὲν θὰ πιῇ. Θὰ εἶναι γεμάτος Πνεῦμα Ἅγιον ἀπὸ τὴν κοιλία ἀκόμη τῆς μητέρας του, καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραὴλ θὰ τοὺς κἀνῃ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν τους. Καὶ θὰ ἔλθῃ πρὶν ἀπ' αὐτὸν μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἡλίου, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ γυρίσουν οἱ καρδιὲς τῶν γονέων εἰς τὰ παιδιὰ τους καὶ οἱ ἀπειθεῖς νὰ ἀποκτήσουν τὸ φρόνημα τῶν δικαίων καὶ ἔτσι νὰ ἐτοιμάσῃ διὰ τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον».

Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας εἰς τὸν ἄγγελον, «Πῶς θὰ πεισθῶ γι' αὐτό; Διότι ἐγὼ εἶμαι ἡλικιωμένος καὶ ἡ γυναῖκά μου προχωρημένης ἡλικίας».

Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος παρουσιάζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ εἶμαι σταλμένος νὰ σοῦ μιλήσω καὶ νὰ σοῦ φέρω τὴν εὐχάριστη αὐτὴν ἀγγελίαν. Καὶ ἰδοῦ, θὰ εἶσαι βουβός καὶ δὲν θὰ μπορῆς νὰ μιλήῃς ἕως τὴν ἡμέραν, πού θὰ γίνουν αὐτά, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστεψες εἰς τοὺς λόγους μου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκπληρωθοῦν εἰς τὸν καιρὸ τους».

Καὶ ὁ λαὸς ἀνέμενε τὸν Ζαχαρίαν καὶ ἀποροῦσαν, διότι ἀργοποροῦσε πολὺ εἰς τὸν ναόν. Ὅταν ἐβγήκε, δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς μιλήσῃ καὶ κατάλαβαν ὅτι εἶχε ἰδῆ ὄραμα εἰς τὸν ναόν. Αὐτὸς δὲ τοὺς ἔκανε νεύματα καὶ παρέμενε βουβός.

Καὶ ὅταν συμπληρώθηκαν αἱ ἡμέραι τῆς ἱερατικῆς του ὑπηρεσίας, ἔφυγε διὰ τὸ σπίτι του. Ὑστερα ἀπὸ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ Ἐλισάβετ, ἡ γυναῖκά του, ἔμεινε ἔγκυος καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτὸν της ἐπὶ πέντε μῆνας καὶ ἔλεγε, «Αὐτὸ μοῦ ἔκανε ὁ Κύριος κατὰ τὰς ἡμέρας, πού ἐνδιαφέρθηκε νὰ μοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἐντροπὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων».